

Wat is de relatie tussen de fokwaarde van een stier en de gerealiseerde dochterprestaties voor reproductiestoornissen?

Problemen met diergezondheid, zoals reproductiestoornissen, worden steeds vaker door veehouders geregistreerd. Reproductiestoornissen, zoals bijvoorbeeld baarmoederontsteking en cysteuze eierstokken, hebben een negatief effect op de vruchtbaarheid. Daarnaast zijn de kosten voor reproductiestoornissen gemiddeld 40- tot 60 euro per geval, voor baarmoederontsteking is dit zelfs 100 euro gemiddeld.

Momenteel worden er fokwaarden bepaald voor vijf verschillende reproductiestoornissen, namelijk:

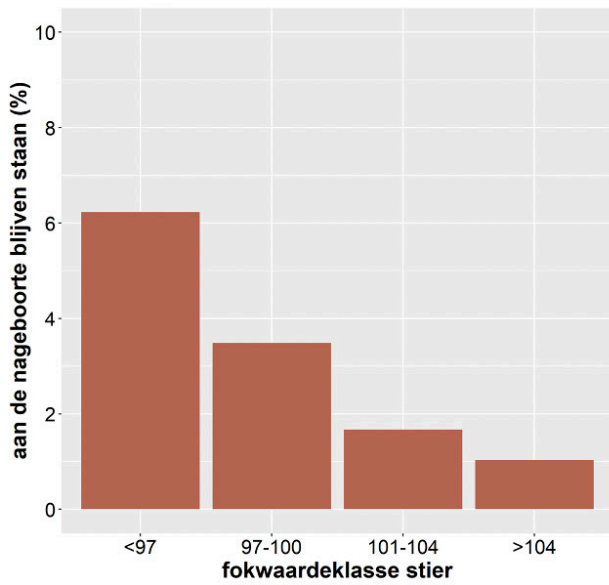
1. aan de nageboorte blijven staan
2. niet opgeschoonde baarmoeders (witvuilen, vuile of etterende baarmoeder)
3. cysteuze eierstokken
4. anoestrus (inactieve eierstokken)
5. baarmoederontsteking

Voor deze vijf stoornissen zijn de fokwaarden van de stier en zelf uitgezet tegen de gerealiseerde dochterprestaties (figuren 1 t/m 5). Om de relatie tussen de fokwaarde en de gerealiseerde dochterprestaties zichtbaar te maken zijn de fokwaarden van stieren geboren tussen 2004 en 2014 in vier klassen ingedeeld: fokwaarde 96 en lager, fokwaarde 97 tot 100, fokwaarde 101 tot 104 en fokwaarde 105 en hoger. Reproductiestoornissen zijn bij vaarzen anders dan bij koeien, daarom wordt er in de fokwaardeschatting en in deze analyse onderscheid gemaakt tussen vaarzen (lactatie 1) en oudere koeien (lactaties 2+).

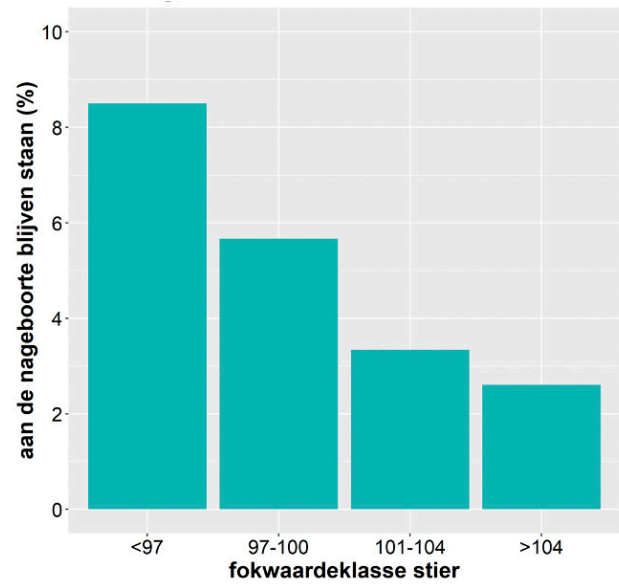
In de fokwaardeschatting wordt geanalyseerd op basis van een 0/1-score, waarbij de dieren met de aandoening als ziek (score 1) worden aangemerkt. Dieren zonder de aandoening die op hetzelfde moment op het bedrijf aanwezig waren, worden als gezond (score 0) aangemerkt.

Stieren met hogere fokwaarden voor reproductiestoornissen realiseren betere dochterprestaties

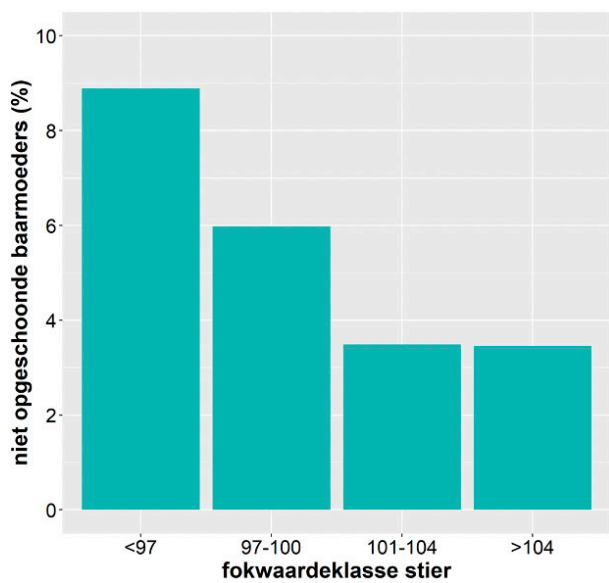
Voor alle reproductiestoornissen is duidelijk zichtbaar dat de dochters van stieren met de laagste fokwaarden (≤ 96) het vaakst te maken kregen met reproductiestoornissen. De conclusie is daarom dat het inzetten van stieren met hogere fokwaarden effectief bijdraagt aan het verminderen van reproductiestoornissen bij dochters.

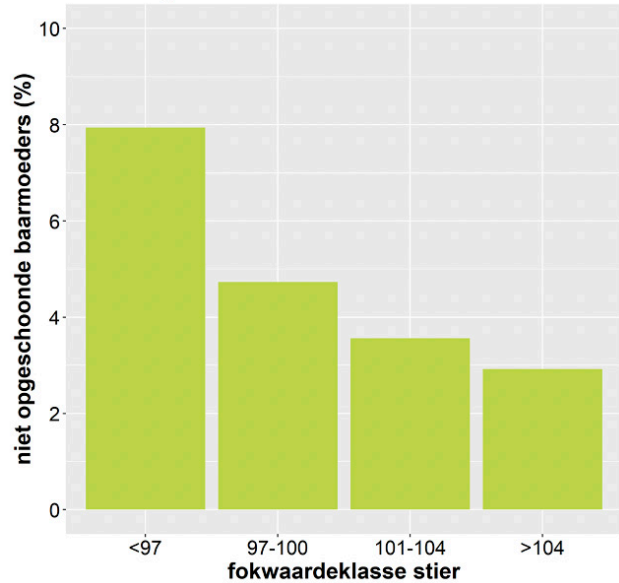
Figuur 1 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor aan de nageboorte blijven staan in lactatie 1 (vazzen).

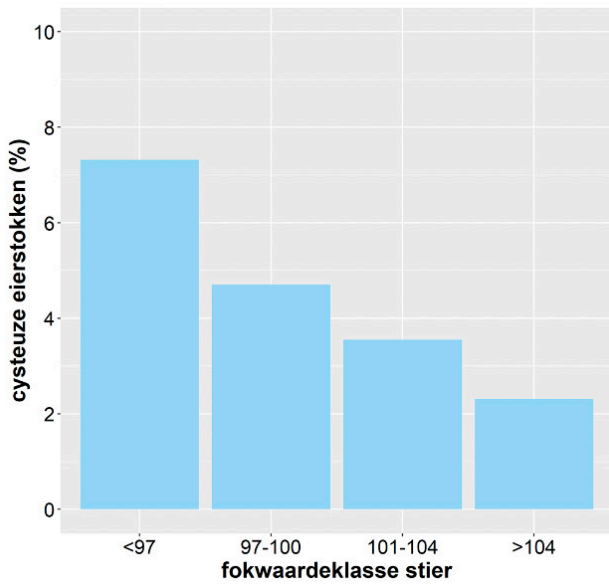
Figuur 2 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor aan de nageboorte blijven staan in lactaties 2+ (oudere koeien).

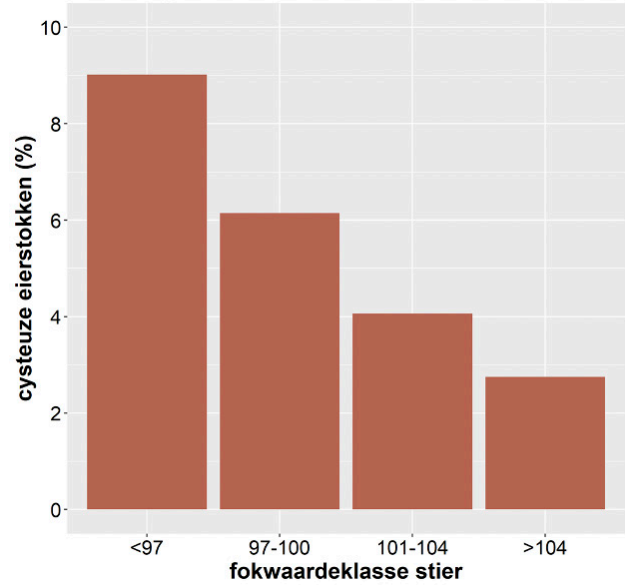
Figuur 3 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor niet opgeschoonde baarmoeders in lactatie 1 (vazzen).

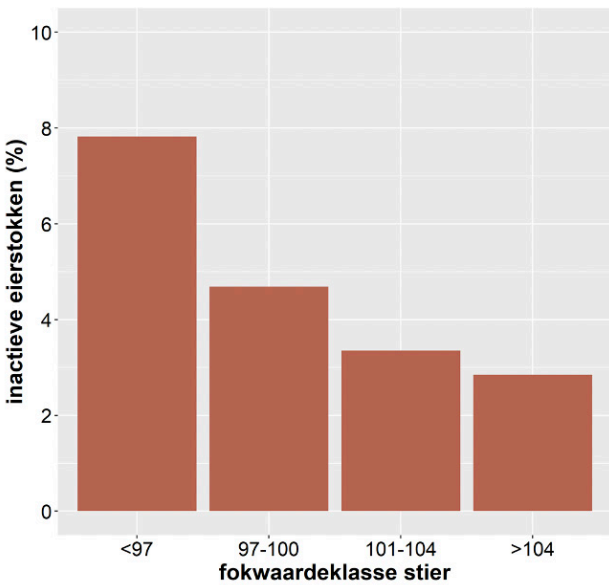
Figuur 4 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor niet opgeschoonde baarmoeders in lactaties 2+ (oudere koeien).

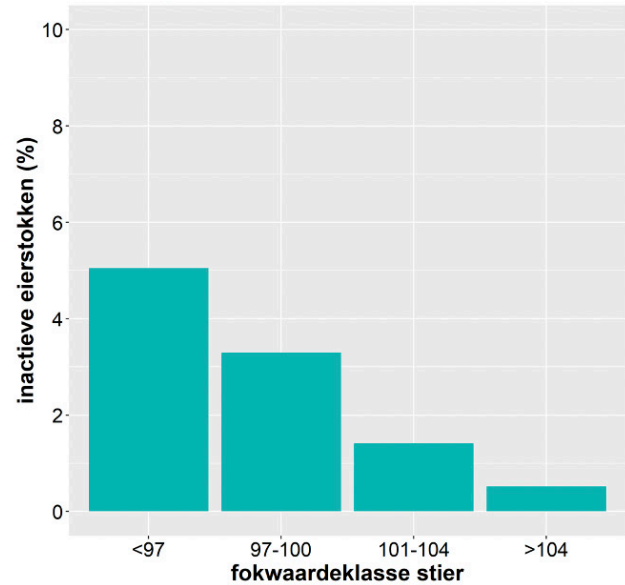
Figuur 5 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor cysteuze eierstokken in lactatie 1 (vaarzen).

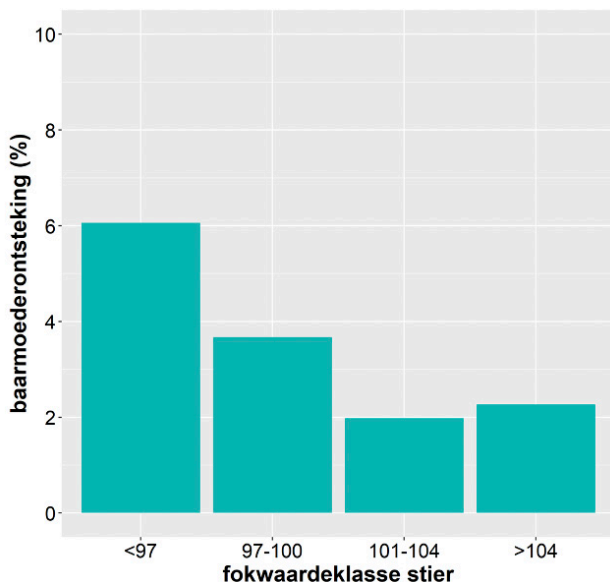
Figuur 6 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor cysteuze eierstokken in lactaties 2+ (oudere koeien).

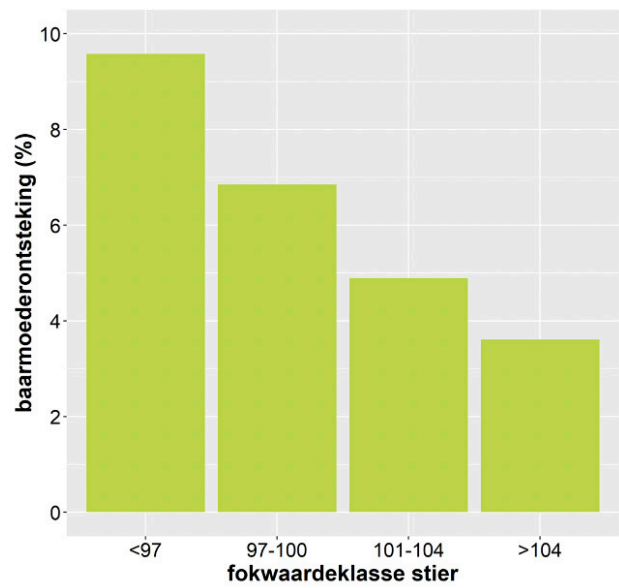
Figuur 7 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor inactieve eierstokken in lactatie 1 (vaarzen).

Figuur 8 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor inactieve eierstokken in lactaties 2+ (oudere koeien).

Figuur 9 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor baarmoederontsteking in lactatie 1 (vaarzen).

Figuur 10 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor baarmoederontsteking in lactaties 2+ (oudere koeien).